

OBRZĘDY WSTĘPNE

W Niedzielę Chrztu Pańskiego, albo w rocznicę swojego chrztu, warto odnowić swoje przyrzeczenia chrzcielne. Na stole nakrytym białym obrusem ustawiamy świecę, krzyż, a także kropielnicę z wodą święconą. Uczestnicy celebracji powinni mieć swoje świece chrzcielne, lub inne.

W odpowiednim momencie, gdy wszyscy uczestnicy celebracji domowej będą już obecni, przewodniczący liturgii zapala świecę wypowiadając słowa:

P: Światło Chrystusa

Wszyscy odpowiadają: Bogu niech będą dzięki.

Następnie przewodniczący liturgii czyni znak krzyża mówiąc:

P: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W: Amen.

Przewodniczący liturgii wprowadza do obrzędu tymi, lub podobnymi słowami:

P: By w sposób pełny i świadomy, poprzez szczególne oddanie się Jezusowi, szerzyć królestwo Chrystusowe, wspomnijmy na wiarę, którą otrzymaliśmy na chrzcie świętym, a którą nasi rodzice i chrzestni wyznali razem z Kościołem w dniu naszego chrztu. To moment, w którym zastaliśmy złączeni z Chrystusem i staliśmy się Jego świętym Kościołem.

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO

Wysłuchajmy słów z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian.

Cóż więc powiemy? Czyż mamy trwać w grzechu, aby łaska bardziej się wzmogła? Żadną miarą! Jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże możemy żyć w nim nadal?

Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez

podobne zmartwychwstanie. To wiedźcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała² dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu.

Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Niechże więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim pożądliwościom. Nie oddawajcie też członków waszych jako broń nieprawości na służbę grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na służbę Bogu. Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce.

WYRZECZENIE SIĘ ZŁA I WYZNANIE WIARY

Przewodniczący celebracji mówi:

Wiara rodzi się ze słuchania. Dlatego też w odpowiedzi na usłyszane Słowo Boże, które jest naszym światłem, zapalmy nasze świece (chrzcielne), wyrzeknijmy się zła i wyznajmy naszą wiarę:

Gdy uczestnicy celebracji odpalą swoje świece od świecy na ołtarzu, przewodniczący liturgii mówi:

A zatem pytam każdego z Was:

Uczestnicy celebracji wyrzekają się zła i wyznają wiarę:

P: Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W: Wyrzekam się.

K: Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby cię grzech nie opanował?

W: Wyrzekam się.

K: Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W: Wyrzekam się.

K: Czy wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W: Wierzę.

K: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W: Wierzę.

K: Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W: Wierzę.

K: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

W: Amen.

Po wyrzeczeniu się zła i wyznaniu wiary przewodniczący liturgii czyni znak krzyża wodą święconą, a następnie kropi nią wszystkich domowników.

Wszyscy gaszą swoje świece.

ZAKOŃCZNIĘ OBRZĘDU

Następnie przewodniczący celebracji odmawia modlitwę końcową:

Niech Pan nas błogosławi i niechaj nas strzeże; Niech rozjaśni Pan oblicze swoje nad nami i niech nam będzie miłościw; Niech Pan obróci twarz swoją ku nam i niech nam da pokój.

W: Amen.

P: Błogosławmy Panu.

W: Bogu niech będą dzięki.

Obrzęd można zakończyć odpowiednim śpiewem.